

ת"פ 63878/07/17 - מדינת ישראל נגד פ ב - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63878-07-17 מדינת ישראל נ' ב

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי, עו"ד שרית כץ
המאשימה
ועו"ד בר
נגד
פ ב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ארז אלוש ממשרד עו"ד עדי
הנאשם
כרמלי

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 17.1.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע שתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי האישום הראשון, ביום 10.5.17 התנהל דין ודברים בין הנאשם למתלוננת בנוגע לילדיהם. המתלוננת עזבה את הבית ונסעה יחד עם חברה למקום עבודתה. בהמשך לכך, שלח הנאשם למתלוננת הודעה לטלפון הנייד כאמור: **"האלוהים שלך שם זיין אחד כדול עליך בית אלף זונות"**. בתגובה השיבה המתלוננת לנאשם **"אל תחזור הביתה הזמנתי משטרה"**. הנאשם השיב למתלוננת **"מקללת ילדים קטנים ב-6 בבוקר מישנה הזה אמא בת שרמוטה כמו האמא הזונה שלך"** **"רק תעיזי"**. המתלוננת השיבה לנאשם **"לא קיללתי אפס"** וציינה כי כבר הזמינה משטרה. הנאשם השיב למתלוננת **"הייה סוף שרמוטה"**, **"נישבע לך בילדים את תצטערי על זה חבל על הזמן אני רוצח אם מישהו בה לבית שלי אני אומר לך אני משוגע יזונה"** וכן **"ישבע לך בילדים שלי אם היה מי שטרסה אני בה הליך אני שובר לך את הפרצוף זונה לא יעזור לך אני אומר לך כדאי לך לא אבא שלך ולא דודים הזונות שלך"** **"מי יבוא יקבל בראש"** (השגיאות במקור - א.פ.).

לפי האישום השני, בהמשך לתלונה שהגישה המתלוננת במשטרה נגד הנאשם ביום 11.5.17, שלח הנאשם למתלוננת את הודעות הטקסט הבאות: **"תראי יזונה"**, **"אני היום גומר על כול המשפחה לך"**, **"זהוא משוגע"**, **"מה את חושבת לגור בית"**... **"אני שורף לך את הבית היום בית זונה"**, **"לא לישון בבית"**, **"אני שורף את הבית תעיפי את הילדים מהבית"**. כן כתב הנאשם למתלוננת: **"בת זונה"**, **"זה הסוף תגידי לאבא שלך שישמור"**, **"את צריכה 10 נידות על הבית"** (השגיאות במקור - א.פ.).

2. לפי הסדר הטיעון, הנאשם נשלח לעריכת תסקיר שירות מבחן, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 3.7.18, ציין כי הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים, ואחד הבנים מוכר כנכה בשיעור 100%. בעברו של הנאשם הרשעות שהתיישנו ותלוי ועומד נגדו תיק נוסף בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בחודש פברואר 2017 הנאשם עבר תאונת דרכים, אובחן כסובל מפגיעה בכתפיים ובפלג גוף שמאלי, ומטופל במרפאת כאב ובמעקב אורתופדי. מאז התאונה הנאשם אינו מסוגל לעבוד. הנאשם משולב במסגרת אבחון שיקומי - תעסוקתי במוסד לביטוח לאומי והביע רצון לשוב למעגל העבודה. הנאשם תיאר תקופה מורכבת ורוויית קשיים, בעקבות התאונה, וצריכת תרופות אשר הובילו להסלמת תגובות תוקפניות מצדו ולהתנהגות לא מווסתת. עוד ציין הנאשם כי במהלך תקופה זו התקשה להתמודד עם השינוי שחל במצבו, עת הפך מאדם יצרני, מתפקד ועובד, הפך לאדם התלוי באחרים, ובייחוד באשתו. לדבריו, המצוקה הרגשית באה לידי ביטוי בהתנהגות חסרת סבלנות כלפי סביבתו, שבהדרגה הסלימה עד ביצוע העבירות מושא כתב האישום. הנאשם שינה את הטיפול התרופתי, ומאז חלה הטבה במצבו הרגשי. כן הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אולם בה בעת הביע עמדה קורבנית. אשת הנאשם, המתלוננת, תיארה משבר שהתחולל בחי המשפחה מאז תאונת הדרכים, תיארה התנהגות אלימה מצד הנאשם כיוצאת דופן להתנהגותו בדרך כלל. המתלוננת קשרה את התנהגותו האלימה למצוקה שחוזה בעקבות תאונת הדרכים. במהלך התקופה בה בוצעו העבירות המתלוננת הביעה רצון להיפרד מהנאשם לאור תחושת המצוקה שחוזה, אולם לדבריה, כבר אינה חווה את הנאשם כאדם אלים, שללה אלימות בהתנהגותו והדגישה את רצונם לשקם את התא הזוגי ולהשיב את האיזון המשפחתי.

שירות המבחן ציין כי ביום 18.6.18 שוחח עם גורמי הטיפול במסגרת השיקום התעסוקתי, אשר מסרו כי הנאשם מתמיד במסגרת התכנית, בעל מוטיבציה לערוך שיקום תעסוקתי ולמצוא מסגרת תעסוקתית התואמת את צרכיו. עם זאת, עלו קשיים מסוימים ביחסים הבין אישיים, התנהגות חברתית לא מותאמת ובקונוטציה שעלולה להתפרש כמאיימת על יתר המשתתפים בתוכנית והצוות הטיפולי. לפי מסמך הפסיכיאטרית מיום 15.5.18, הנאשם דיווח על מצב רוח ירוד, התפרצויות זעם, תחושת כעס וכאבים פיזיים. מכאן המליץ הפסיכיאטר לנאשם על טיפול תרופתי ושיחות פרטניות.

שירות המבחן העריך כי בתקופה האחרונה חל מפנה חיובי בתפקודו של הנאשם, אשר השתלב בתכנית שיקום תעסוקתי ופנה לטיפול במסגרת בריאות הנפש מתוך הבנה בצורך הטיפולי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעדיף שיקולי שיקום במסגרת הענישה ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

4. בתסקירו האחרון של שירות המבחן מיום 23.8.18, ציין שירות המבחן כי לאור המורכבות עמה מתמודד הנאשם במישורים שונים, מאמצי השיקום והטיפול במסגרת בריאות הנפש, יש מקום להטיל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף מוגבל של 50 שעות בלבד, וזאת בנוסף לצו מבחן ומאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

5. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה, כתוצאה מביצוע עבירה של איומים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, שלווה נפשו ותחושת הביטחון האישי שלו. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בערכים אלו היא גבוהה, לאור מספר דברי

האיומים ותוכנם.

6. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא שני כתבי האישום נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
7. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; לחובתו הרשעות קודמות בעבירות שעניינן אלימות, איומים ותקיפה חבלנית, אולם העבירות התיישנו; הנאשם עבר תאונת דרכים, ובעקבות זאת החל בטיפול; בני הזוג עושים מאמץ לשקם יחסיהם; מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריות, אולם בה בעת צמצם מתיאור עברו הפלילי והביע עמדה קורבנית.
8. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת ממונה, מאסר על תנאי וקנס. עוד ציינה כי אין מקום לפיצוי היות ובני הזוג מנסים לשקם את יחסיהם.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי הנאשם ביצע את עבירות האיומים כלפי המתלוננת, על רקע הטיפול הרפואי שקיבל בעקבות תאונת הדרכים. לטענתו, גם המתלוננת קשרה את פרצי הזעם והאיומים עם תהליך הטיפול והתאונה הקשה שעבר הנאשם.
10. כן טען, כי אין להקל ראש במעשי הנאשם, אולם לא מדובר בדברי איומים שהיתה לנאשם כוונה לבצע, אלא בפרץ זעם שנבע מסיטואציה קשה שעבר.
11. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נשוי ואב ל-4 ילדים קטנים, ואחד מהם מוכר כנכה בשיעור של 100%; הנאשם לקח אחריות מלאה, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר; בני הזוג עושים מאמץ עז לשקם את התא המשפחתי; עוד טען, כי הוגש תסקיר שירות מבחן ארוך מהרגיל המפרט בהרחבה את נסיבותיו הייחודיות של הנאשם ואת השפעת התאונה על הנאשם ובני משפחתו; הנאשם משולב בתוכנית שיקום תעסוקתי מטעם המוסד לביטוח לאומי ופנה מיוזמתו לקבלת טיפול נפשי.
12. מכאן, טען בא כוח הנאשם, כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן. כמו כן מסר כי הנאשם מסכים ששירות המבחן יגבש תוכנית שירות לתועלת הציבור, ככל שבית המשפט יסבור כי יש מקום להטיל צו שירות לתועלת הציבור על הנאשם.
13. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות**

בביצוע העבירה.

15. הנאשם פגע בערכים חברתיים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצג ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
16. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות מושא שני האישומים היא בינונית - גבוהה. הנאשם ביצע שתי עבירות של איומים, שכללו מלל מאיים ברף בינוני - גבוה, לרבות בידועו כי המתלוננת הגישה נגדו תלונה במשטרה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי דברי האיומים נאמרו על רקע מצוקה נפשית שהנאשם חווה עקב תאונת דרכים קשה שעבר.
17. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לכל עבירה של איומים כלפי בת זוג ברף בינוני - גבוה, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08); עפ"ג (ב"ש) 54434-07-13 **לויט נ' מדינת ישראל** (9.7.14); ת"פ (רח') 33838-04-16 **מדינת ישראל נ' כוכבי** (16.7.18); ת"פ (טב') 19180-02-17 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2.4.17); ת"פ (טב') 3678-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.1.16); ת"פ (פ"ת) 40118-11-13 **מדינת ישראל נ' סיסאי** (26.1.15); ת"פ (כ"ס) 36084-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.3.13)).
18. מדיניות הפסיקה שעניינה בשתי עבירות של איומים אינה כוללת, בתחתית המתחם, מאסר על תנאי בלבד, אלא שלצדו יש להטיל גם ענישה שיקומית נלווית (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 1567-03-17 **אויקנין נ' מדינת ישראל** (10.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (26.5.15); ת"פ (י-ם) 31592-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.12.14); ת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' בטוטין** (11.7.12); ת"פ (רמ') 23716-02-11 **מדינת ישראל נ' לביא** (19.2.12)).
19. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

20. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו. כן עומד לזכותו הליך הטיפול בו הוא נוטל חלק, לרבות השיקום התעסוקתי והטיפול במרפאה לבריאות הנפש ביבנה. יתר על כן מהתסקירים עולה, כי חל מפנה חיובי בתפקודו של הנאשם והבנה בצורך בטיפול, וזאת למרות הקשיים שעיימם מתמודד הנאשם והעובדה כי התסקיר אינו חף מקשיים. הנאשם והמתלוננת משקיעים משאבים כדי לשקם את התא הזוגי והמשפחתי ומנסים להחזיר את המשפחה למסלול חיים יציב לאחר המשבר שחוו. המתלוננת תומכת בשיקומו של הנאשם.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בתחום האלימות לרבות איומים, אולם עברו הפלילי של הנאשם התיישן.

21. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא ניתן להטיל עונש שהוא בתחתית המתחם בשל עברו הפלילי של הנאשם. העונש ההולם כולל, כהמלצת שירות המבחן, מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. בשל העונש המקל יחסית, והנזקקות הטיפולית של הנאשם, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם צו מבחן לתקופה ממושכת מזו שהומלץ עליה על ידי שירות המבחן.

לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים הואיל והנאשם והמתלוננת מנהלים משק בית משותף.

22. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות במשפחה, לרבות איומים;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 50 שעות, לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן בתסקירו מיום 23.8.18.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים;

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.